

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes száma ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

kir. titelstábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s

a kir. tábla átellenében.

hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A katolikus autonómia.

Pécs, 1897. május 24.

A „Pécsi Figyelő” múlt szerdai számában megjelent királyi kézirat a katolikus autonómiának már három évtized óta vajdó ügye új stádiumba lépett és szeretjük hinni, hogy ez az új stádium a megvalósulás stádiuma lesz.

Hogy az 1870. évi október hó 20-ra egybehívott autonómikus kongresszus a kérdést dülőre vinni nem tudta s a mostani királyi kézirat befejezést nyerve eredményt egyáltalán fel nem mutathat, annak kettős oka volt: az igazi autonómia megvalósulását nem akarta komolyan sem a kormány, sem a főpapság. A kormány az eddigi állapot szerint feltétlen hatalommal rendelkezett a katolikus egyháznak úgy személyi, mint vagyoni ügyeiben, ezzel pedig oly erős érdekszalak futottak össze kezeiben, a melyek egyik leghatalmasabb támaszát képezték a merev párturalom fentartásának, mert ezen a révén a katolikus papságban a kormány mindig a legszolgálatkészebb apostolokra talált minden ellenzéki törekvések ellenében.

De nem akarta az autonómiát a katolikus főpapság sem, mert féltette hatalmát s egy kissé talán szabad rendelkezését is a vagyonkezelésben. A kormány csak kiegyeztek valahogy főpapjaink s a pártkasszájának hűségesebb töltögetése ellenében teljesen szabad kezét biztosítottak maguknak az egyházi vagyonok jövedelme fölött

való rendelkezés körül, a miben az autonómikus testület felügyeleti joga minden esetre feszélyezte volna őket.

Az egyházpolitikai törvények óta azonban teljesen megváltozott a helyzet. Az állam teljesen emancipálta magát az egyház befolyása alól, az egyházi és állami joghatósági körök teljesen el lettek választva egymástól, valóságos anakronizmust képez tehát az a nagy rendelkezési jogkör, amely a katolikus egyház belügyeiben a felekezet nélküli állam kormányának kezében maradt. A főpapság belátta, hogy az a döntő befolyás, a melyet a világi hatalom az egyházi ügyekben gyakorol akkor, a mikor az egyházi befolyást mereven kizárta a maga hatósági köréből, az egyházra csak káros hatással lehet, mert szolgálai függésbe hozza az egyházat az állam irányában, s ez okból egész őszinteséggel óhajtja most már az egyházi autonómiát, amely egyedül képes az államhatalomnak illetéktelen befolyását elensúlyozni és megvalósítani azt, hogy az egyházi befolyás alól felszabadult államban az egyház is szabad maradjon.

A katolikus autonómia létesülésének egyik főakadálya, a főpapság ellenzése tehát ezzel elhárult; de vajjon mondhatjuk-e ugyanezt a másik nagy akadályról, az államkormány hatalmi érdekéből származó ellenséges érzületről?

Ha a kormánynak az autonómia létesítése körül a legutóbbi időben kifejtett tevékenységét tekintjük, úgy látszik, hogy

erre a kérdésre igennel kell felelnünk; de ha a dolgok mélyére tekintünk, nagyon is helyén való lesz szigorúan alkalmazkodni a régi jó közmondáshoz: kötve higgy a komának!

Annyi tény, hogy a kormány akkor, a mikor az államnak felekezetenküliségét hirdeti, a mikor a korlátlan vallási és lelkiismereti szabadság törvénybe van iktatva s bármely vallási szekta, ha hitelvei az állami jogrendbe nem ütköznek, szabadon szervezkedhetik autonómikus egyházzá, bajosan tagadhatná meg ezt a jogot az ország legnépesebb egyházától, ha annak hívei és tényezői autonómiát követelnek; csak az a bökkenő, hogy autonómia és autonómia között nagyon nagy különbséget lehet csinálni, s kérdés, hogy a mikor a kormány a katolikus egyháznak autonómiát engedélyezni ígér, vajjon hajlandó-e valóságos önkormányzatot adni, avagy csak az üres formákat engedélyezi, a valódi tartalmat pedig megtartja a mag hatalmi körében, mint ezt a közélet minden egyéb terén is szenvedélylyel gyakorolja. Hiszen akkor, a mikor a kormány még azokat az önkormányzati intézményeket is, a melyek százados jog alapján állnak, kiforgatja a maguk valóságából s az önkormányzatnak csak értéktelen külsőségeit hagyja meg, hogyan lehetne felfételezni, hogy valóságos önkormányzati jogokkal ruházná fel a katolikus egyházat, a melynek autonómiája eddig nem is volt?

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Hervadás.

Te is csak olyan vagy, elhervadsz, lehullasz,
Mint a legszebb virág, ha elmúlt a tavasz.
S fáj nekem rózsafa szirmának hullása,
Napfényes kikelet hamar elmulása.

A szemed is olyan, mint a futó csillag.
Ideig óráig tart csak, amig csillag.
S fáj nekem csillagok hamar leesése,
Ragyogó éjszaka sötétbe veszése.

A lelked is olyan, mint a dalos madár:
Fenrepes tavasszal és őszkor csak alatt jár.
S fáj nekem pacsirta zengés kivesése,
Megszakadt dallamok el nem csendítése...

Olyan vagy egészben, mint meggyilkolt tavasz:
Nincs virág, nincs fény, dal, s ajkamon nincs
vigasz.

Csak a szívem sirat s fáj érted sajtóságig.
Oda van tavaszunk, s soh'sem virul másik.

Kondor Lajos.

Kigyógyult.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Az ég úgy be volt borulva, mintha soha sem akarna kiderülni többé: megeredt a nyári zápor. A lehulló nagy cseppek keményen verdesték annak a kényelmes és csinosan butorozott szobának az ablakát, melyben Gorzon Miklós lakott.

A kihallatszó beszélgetés elárulta, hogy a házigazda nincs egyedül, kedves barátja, Korányi Hugó volt nála.

— Teringettét, jó hogy itt vagyok — szólt kényelmesen leheveredve a pamiagra — éppen nem lett volna kellemes, ha ez a nagy zápor utolér.

— Haszontalan esője, idegessé tesz férfi létemre — felelt Miklós izgatott lépésekkel mérve végig a szoba hosszát — nekem ma még okvetetlen kell Mariskával beszélnem; szegényke nem is tudja még, hogy elutazom a miatt a bolondos örökség alatt.

— Persze, te most se látsz, se hallasz mást, mint Árvay Mariskát — kacagott Hugó — otthagynád még nagybátyádtól örökölt pénzedet is, ami bizony nem megvetendő összeg, mert pár hétig nem látod őt, míg Sárosdon rendbe hozod az ügyedet. — Igaz, hogy Mariska gyönyörű kis teremtes, de légy nyugodt, — tette hozzá irónikus pát-

hosszal — majd még ő is a többi sorsára jut, hogy szépen ott hagyod a faképnél.

— En még soha sem szerettem így, mint most, — pattant fel Miklós egy nádszéklet nem a legesendesebb és gyengédebb módon térítve ki utjából.

— Nem-e? Hát az a sok arckép, hajfürt, száritott csokor, mennyi édes szerelmi kalandról regél. Ez a fellebbanó nagy szerelem Mariska iránt, hasonlít bosszád kedves barátom — ingerkedik Hugó, kisujjával ügyesen tüve le illatos szivarja hamuját — de majd kigyógyulsz ebből is, ne busulj, különben nézd csak, egészen kiderült, elmúlt az eső, fogd a kalapodat és menjünk, ha úgy tetszik — és a két jó barát Árvay-ék kapujában vált el egymástól.

Miklós Mariskát a kertben találta. Vadvirágokkal díszített nagy szalmakalap volt a fején, egyik kezével felfogta ruháját, nehogy elnedvesedjék, úgy lépkedett apró formás lábaival. Mikor Miklóst észrevette, elébe sietett és barátságosan nyújtott neki kezét. — Ugy-e — szólt kedvesen — milyen pompás, balzsamos lett a levegő, minden felüdült a nagy hőség után, szinte haragos zöldék a fák levelei, a virágok újra élednek, kacérkodva emelik fel fejüket, míg szirmaikon ott csillognak a megmaradt esőcseppek.

— Engem ma hidegen hagy ilyesmi,

Hogy nem alaptalan rémlátás mondatja ezt velünk, annak bizonyosságát bőven megtaláljuk a kormánypárti sajtó nyilatkozataiban, a melyek egy szóval sem említik, hogy mi csoda jogköre is lesz hát annak a katolikus autonómiának, de annál nagyobb buzgalommal tolják előtérbe ez autonómia korlátait; unos untalan emlegetik, hogy szigorú határokat szab ennek a katolikus egyház hierarchikus szervezete, a királyt illető legfőbb kegyuri jog s az állam felügyeleti joga; vagyis nem arról beszélnek, hogy milyen legyen az autonómia, hanem arról, hogy milyen nem lehet.

Az kétségtelen, hogy olyan autonómiájuk a katolikusoknak nem lehet, mint a protestáns egyházaknak, de azt már határozottan tagadjuk, hogy akár a hierarchikus szervezet, akár a királyi kegyuraság szempontjából az egyházi autonómiának a kormányhatalommal szemben kellene meghátrálnia, vagy hogy az állam felügyeleti jogának a katolikus egyházzal szemben szélesebb körűnek kellene lenni, mint más egyházakkal szemben.

Ha a katolikus egyháznak igazi autonómiát akarnak adni, akkor a dolog természetéből folyólag mindazoknak a rendelkezési jogosítványoknak, a melyeket jelenleg a kormány gyakorol katolikus személyi és vagyoni kérdésekben, az egyház autonóm testületére kell átszállniok s az államot ezek fölött csak olyan felügyeleti jog illeti meg, mint más egyházak fölött.

Az egyházi javadalmak betöltését a király, mint az egyház legfőbb kegyura, az autonóm testület útján gyakorolhatja, mert ez az egyháznak olyan belügye, a melybe az államkormány legfőlebb felügyeletileg, de semmi esetre sem intézőleg folyhat be; az egyházi vagyon kezelése is az autonómia hatáskörébe tartozik, s az államkormány ezt csak ellenőrizheti.

De hát a mi kormányunk — amint a jelek mutatják — megfordítva fogja csinálni a dolgot: magának fogja megtartani az intézkedési hatalmat s az autonó-

miának majd nagy kegyesen engedélyezi az ellenőrzést. Az autonóm testületnek joga lesz felpanaszolni az egyház sérelmeit, de hogy az intéző állam hederit-e majd a panaszokra, az más kérdés: mert hasztalan lármáz az az ellenőr, akinek nem adnak a kezébe kasszakulcsot.

A nép szava.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, 1897. május 23.

A főváros polgársága ma impozánsan fejezte ki vetőjét az ijesztő módon kibontakozó igazságügyi reakció ellen. Az újságírók, képviselők, polgárok, munkások kezét fogva együttes akciót indítottak a vész irányzat ellen, melynek perspektíváját az Erdély féle hirhadt paragrafusok olyan megdöbbenően világítják be. A mai népgyűlés fényes manifesztációja volt annak a nemzet minden osztályát átható törekvésnek, mely a reakcionárius támadással szemben a sajtószabadság szent intézményét, mint alkotmányos jogaink főszlopát és legszentebb palladiumát a maga eredeti tisztaságában, amint azt a 48-as nagy napok viharai alkották meg, akarja megtartani.

A mozgalom, a melyet a sajtó munkásai indítottak az első sorban ellenük, de hatásában a közszabadság ellen intézett vakmerő támadás ellen, ma már a főváros minden körét felöleli, s a vidék hozzájárulásával mint a szuverén nemzeti akarat elemi megnyilatkozása el fogja tűzni az abszolutizmus legsötétebb napjaiból kísértő árnyakat.

A népgyűlést a városligetben tartották meg. A menet a Kálvintéren gyülekezett, a hova már két óra után egymásután érkeztek a különböző egyesületek és munkásterületek küldöttségei zászlókkal.

A mintegy 30 000 emberből álló menet a legnagyobb rendben vonult ki a gyűlés helyére. A menet élén kocsiján lengő nemzetiszínű zászlóval, a népgyűlés főrendezője, Hentaller Lajos orsz. képviselő haladt. A kivonulás közben hazafias dalokat énekeltek. A kerepesi-úton, Teréz-köruton és az Andrássy-úton át háromóra tájban ért a menet eleje a városligetbe, a hol a tribünök körül helyezkedtek el.

Az első szónok Komjáthy Béla orsz. képviselő volt, a ki nagyhatású beszéd

ben ismertette a gyűlés célját és előterjesztette a határozati javaslatot.

A lelkes éljenések csillapodtával Pósa Lajos, a jeles költő az alábbi lelkes költeményét szavalta el:

Éljen a sajtószabadság.

Hallod magyar, mi az ujság?
Mindig, mindig szomorúság!
Mégint jött egy parancsolat,
Hogy rab legyen a gondolat.
Vissza, vissza a börtönbe,
Lelkünk büszke szárnyalása!
Vissza, vissza penészedni,
Szívünk tiszta dobogása!
Ki parancsol a szívünknek,
Hogy föl ne dobogjon?
A lelkünknek, hogy mi a sas,
Fennen ne subogjon?
Ki tiltja meg a mezőnek
A nyíló virágot?
A felhőnek ősi jussát:
A dörgést, villámlást?
A pokolba minden rabság!
Éljen a sajtószabadság!

Mit akartok törpe lelkek?
Minden gyöngyöt letördeltek?
Egymásután hull a porba:
Költő szárnya, író tolla.
Tudjátok-e mi az a toll?
Alkotmányunk arany kardja;
Tudjátok-e mi ez a kard?
A nép legszebb gondolatja, —
Merre csillan templom épül
A közműveltségnek,
Oltárain drága kincsek
Tündökölve égnek.
Álljuk körül a templomot,
A tündöklő oltárt,
Énekeljünk szabadságdalt,
Ördögűző zsoltárt!
A pokolba minden rabság!
Éljen a sajtószabadság!

Halljátok meg, mi az író:
Isten ajka, földi bíró.
Kolduskalap, vagy korona:
Mindegy! Senkit sem fél soha!
Szemébe néz a zsarnoknak,
Bélyeget út homlokára;
A sok szegényt, a sok árvát
Fölszedi mind a karjára.
Hullva hulló könyveiket
Törülgeti szépen;
Szelid virág, kemény ostor
Az Isten kezében.

vesz igénybe a dolog, azonban nem találta otthon, hanem azt mondták, hogy mindjárt megjön, csak tessék oda az előszobába bemenni és várakozni.

Miklós bátran nyitott be a kijelölt ajtón, de visszahökent, mikor észrevette, hogy nincs egyedül. Az ablaknál egy hölgy állt, beléptére abban hagyta játékát napernyőjével, könnyed fejbőlintással fogadta el a köszöntést, pár percig vizsgálódva tekintett rajta végig, aztán mindkét kezét előre nyujtva, hangosan felkiáltott: Gorzon Miklós! Valóban ön az? Ugy-e nem ismer meg maga csunya háládatlan teremtés, már nem is emlékezik Emmer Blankára? Pedig én voltam az első ideálja, — mondta diszkrét mosollyal szép ajkain — be sokat futott egykor utánam, hanem azóta én nagyon megváltoztam és a pajzán vig leánykából komoly özvegyasszony lett.

— Az igaz, hogy nagyon megváltozott a pár év alatt, mióta nem láttam — szolt a fiatal ember, — de legyen nyugodt, nagyon is előnyére, tette hozzá bókolva.

Az ügyvéd léptei hallatszottak a folyosón, a hölgynek csak annyi ideje maradt, hogy megígértette Miklóssal, hogy még aznap elmegey hozzá.

Miklós nem is késett felkeresni a szép özvegyet, a ki oly szívélyesen fogadta, mint

— felelt Miklós — mert igen rosszkedvű vagyok.

— És ugyan miért? ha szabad kérdezni.

— A jövő héten bontják fel boldogult nagybátyám végrendeletét.

— Ez nem rossz — nevetett Mariska édes csengő hangján, — örökségnek néz elébe és olyan rosszkedvű, mint aki utolsó fillérjét játszotta el a kártyán.

— Igen ám, de nekem amiatt az örökség miatt Sárosdra kell utaznom és ott maradni bizonytalan ideig, amit bizony Isten nem óhajtottam.

Erre már azután nem nevetett Mariska, sőt ellenkezőleg, nagyon is osztozni látszott Miklós rosszkedvében, meg sem gondoita, hogy lényének hirtelen átváltozása mennyit árul el az ifjunak, ki azt a lehorgasztott kis barna fejcskét sohasem találta — még oly ellenállhatatlan szépnek, mint ebben a pillanatban. Hogy fogom én ezt a két ragyogó szempárt annyi ideig nélkülözni? — mondta szomorúan.

— Bizony zavarba hoz — szolt Mariska kedves leányos pirulással, a könyekig ellágyulva — reményelem, nem örökké marad oda?

— Mariska! Csak egy szóval mondja, hogy szeret — suttogta az ifju, megfogva a

leányka selymes kis kezét — csak egyetlen egyszer mondja ki és ha csak egy szikrát, csak egy parányit szeret, adjon egy csókot utavalónak.

— Szeretem Miklós, tiszta szívemből, csak csókot ne kívánjon, — könyörgött Mariska.

— Az nem lehet, — volt a válasz — mert a szerelmet és a csókot nem lehet elválasztani egymástól. Akarja-e bebizonyítani, hogy legalább vonzódik hozzám, vagy soha sem lát többé.

A következő pillanatban a két ajk egymásba forrt.

— Ne nehezteljen erőszakoskodásomért — mondta azután Miklós, látva Mariska izgatottságát — holnap ilyenkor már ugy is távol leszek, csak a lelkem fog ittmaradni magánál.

Befelé mentek, Mariska annyira elfogult volt, hogy még azt sem vette észre, hogy kis ezüst karkötője kikapcsolódott és leesik keszéről. Kissé előre sietett, mert édes anyja hangosan szólította; Miklós pedig felvéve az elvesztett karkötőt, zsebébe rejtette.

Másnap estefelé Miklós csakugyan megérkezett Sárosdra, nagyon jól ismerte ezt a helyet, sokat időzött itt nagybátyja életében, de most sehogy sem érezte jól magát. Elment az ügyvédhez, hogy megtudja, mennyi időt

Ki veszi ki, ki kapja el
Hatalmas kezéből?
Jaj annak, jaj, ki az Istent
Magrabolni készül!
A pokolba minden rabság!
Éljen a sajtószabadság!

Negyvennyolcnak szent emléke,
Szabadsajtó első gépe,
„Nemzeti dal” acél anyja
Kerekeit csikorgatja!
„Törjétek szét, szuszátok szét!”
Dobjátok a tuskohóba!
Hogy ne legyen lauccsörgető
Rabszellemnek nyomtatója.
Hős Petőfit látom egyre,
Lángszeme úgy éget!
Törjétek szét, szuszátok szét
Valamennyi gépet!
Csatateren támadjunk fei,
Mint csillogó kardok!
Míg egészen nincs szabadság,
Mindig akad zsarnok!
A pokolba minden rabság!
Éljen a sajtószabadság!

A hatalmas költemény óriási lelkesedést idézett elő. A hazafias költőt lelkesen éljenezték.

Utána Vészi József beszélt a sajtószabadság tervbe vett korlátozásáról, melynek a legparányibb mértékben való megsértése is óriási veszedelmet rejt magában. A Wertheim-szekerényeket sem fejszékkel verik be a betörők, hanem hajszál vékonyságú acélfurókkal kezdik ki; mert a páncélfal ellenáll a fejszecsapásoknak, de az acéltű átfurja.

Alkotmányunk kincses szekerényét épp ily módon akarják megfurni. Védelmesszük tehát tőlünk kitelhetőleg.

Hock János következett ezután szó-lásra, a kinek beszéde egyikét képezi leg nagyobb diadalainak. A közzabadság gyökereit akarják — ugymond — megnyirbálni, aminél a gyümölcs, a szabadság szenved. A gondolatnak nem az emberi törvény adott szabadságot; a gondolatot maga az Isten tette szabaddá, kimondva a világalkotó szót: Legyen világosság! Eme világosságot a törvénynek csak védelmezni van joga, elhomályosítani nincs jogában. Azt mondják, hogy a sajtó szennyet áraszt. Hiszen a sajtó az életet fényképezi, az őt környező levegőt szívja. Ha a közéletben a színbor helyett moslék van, nem a sajtó az oka. A napnak

egy jó ismerőst csak lehet, kifogyhatatlan volt a beszédben, elmondta mint lett Tomor Kálmán neje, hogy rövid együttlét után ösvögyen maradt és hogy most minden gond az ő vállára nehezedik és hogy senki más tanácsadója nincs, mint az ügyvédje.

Miklós egészen el volt tőle ragadtatva és úgy találta, hogy még sokkal szebb, mint leány korában, most van teljes pompájában, úgy néz ki itt a szobában elhelyezett exotikus növények és zölddel bevont butorok között, mint zöld levelei között a rózsza. Ön-kénytelenül összehasonlította az impozáns szép alakot Mariska légies, babaszerű természetével, és ijedve gondolt Hugóval folytatott párbeszédükre.

Tomorné számtalan alkalmat keresett, hogy Miklóst közelében tartsa, majd vacsorára hívta magához, majd felkérte, hogy egy hosszú sétára akar menni, legyen kísérelője, majd meg segítségét kérte ki valamiben. Miklós örömmel engedelmessékedett és utóbb azon vette észre magát, hogy sokkal többet van Tomornénál, mint rendes körülmények között kellett volna és hogy még mindig Sárosdon van, holott most már otthon lehetne. Komolyan udvarolt az ellenálhatatlan szép asszonynak, a ki el volt bódulva diadalától.

Egyszer megint teára volt Miklós hivatalos, tea után engedelmet kért, hogy rágyujthasson.

is vannak foltjai, a termőfa is férges, de a férges gyümölcs miatt bolond ember emel fejszét a termő fára.

Eőt vős Károly beszélt ezután nagy hatással. Szabadsajtó kell nekünk, — ugymond — hallgatni nem akarunk. Hallgat, a ki meghalt. A mameluk nem mer beszélni és hallgat, a kinek betömték a száját. A sajtó szavától nem fél, a kinek nincs félni valója.

Végül Pfeifer Sándor szocialista vezér beszélt s ezután a népgyűlés egyhangú lelkesedéssel fogadta el a rezuciót, a melyben tiltakozik az Erdély féle reakcionárius merénylet ellen.

Hirek.

Pécs, 1897. május hó 24.

Lapunk barátja Athénben.

Mélyen tisztelt Uraim!

Itt vagyok a klasszikus Görögországban. Megkívánom tehát, hogy önök, akik Görögországot csak a térképről ismerik, bizonyos respektussal olvassák Görögországról írott alábbi soraimat.

Görögország Európa alján fekszik, mindazonáltal első nép volt a maga idejében. Mikor a határt elérte vonatunk, rögtön tudtam, hogy hol járunk. A vonat mellett két oldalról kitűnő görögdinnyék feküdtek, melyek közül némelyik még téli álmát aludta. Oh! azok a görögdinnyék! Bezzeg a mi pécsi piacunkon csak olyan korecsok vannak, amelyekből teljesen kihalt a görög virtus.

Athénben állott meg velünk a vonat. Még a gimnáziumból kíváncsi voltam Athénre, megjegyzendő, hogy dühösen kíváncsi, mert azokat az atkozott klasszikusokat épen nem kedveltem.

Hát Athén épen olyan, amilyennek mi otthon elképzeltük, ez oknál fogva feleslegesnek tartom, hogy fölöle bővebb leírást közöljek.

Megérkezésemkor a leglélekemelőbb momentum volt az, hogy a vasutnál egy öreg ur elém állott és azt kérdezte tőlem:

— Ki ön?

— Mi köze hozzá?

— Foglalkozása?

— A „Pécsi Figyelő” harctéri tudósítója vagyok. (Ezt is azért mondtam csak meg, hogy reklámot csináljak becses lapunknak.)

— Csak bátran, — mondta leereszkedőleg a bájos háziasszony — azt akarom, hogy egészen otthon legyen nálam. Miklós kirántotta szivartárcáját és vele együtt egy tárgyat, a mely kibontakozva könnyű papír burkából, hangosan gurult Tomorné lábaihoz.

— Mit keres önnél ez a karkötő — kérdezte erélyes, megváltozott hangon Miklóst, ki zavartan kapta fel a földről az árulkodó jószágot.

— Engem amit és más emlékeit hordja magával? Hát jellem ez? Azt gondoltam, kigyógyult ledér természetéből és én ostoba másodszor is hittem önnek. Ki az a Mariska, a kinek a neve összefügg ennek a karpernek a történetével, tudni akarom, ki az a nő, a kinek a neve benne van? Ssiszgette eltorzulva féltékenységében. Így állt Miklós előtt minden nőiességéből kivetkőzve, mint egy furia.

Miklós úgy képzelte, hogy ő az a görög bölcs, a ki Xantippet vette feleségül. Milyen másképp viselte volna magát Mariska a jelen esetben az ő angyali higgadt, nyugodt természetével és kigyógyult ez egyszer tökéletesen.

Ez az eset megváltoztatta, új irányt adott gondolatainak és oly erőt lelkének, mire eddig képtelen lett volna, a sirig hű maradt Mariskához, az ő aranyos kis baba-asszonykájához.

Scossa Erzsike.

— Szép.
— Hát ön kicsoda?
— Blowitz, a Temps tudósítója.
— No, az is szép, szóltam hozzá leereszkedőleg és keset fogtam vele.

Ugy hiszem, hogy ez nobilis eljárás volt tőlem. A szemtelen öreg Clarissa felől nem kérdezősködött. Ezt zokon vettem.

— Hová menjünk? — sugtam fülébe.

— Tudok egy jó szállodát, menjünk oda.

És elvezetett a „Csak párosan” című vendégfogadóba, amely miatt otthon annyi borsot törtünk a Somogyi orra alá. No, a bors ízét én is éreztem, mert a vendéglős óriási borsos számlát nyújtott be hozzám az első napról.

Az első emeleten laktunk, miután második nincsen. Ablakunk éppen az agorára nyílik, ahol pécsi és bécsi kofák egyaránt megfordulhatnak, (t. i. van rá elég hely.)

Természetesen a háboru már itt sem dühöng. Hanem az rögtön meglátszik az utcákon, hogy a görögök esetül állanak, mert mindnek olyan hosszú az orra, hogy majd rálép.

Ma nem történt egyéb, minthogy reggel fölkeltem s úgy déltájban egy ur jelentette be magát nálunk. Bebocsátottam. Vig kedélyű fiúnak látszott és egy kisebb szabásu, nagyobb igényű batyu volt a hátán. Elbeszélte, hogy a neve Trip Jonathán és pere van a görög királlyal.

— Hiszen ön akkor kiváló férfiú.

— Hogy azzá lettem, azt Milöckernek köszönhetem.

— Ismeri?

— Nagyon jól, hiszen az apám.

— Nagyszerű, milyen népes családja van annak a Milöckernek!

Az idegen megígérte, hogy holnap ellátogat hozzám és fontos megbízást ruház rám.

Előre is kíváncsi vagyok rá. Addig azonban felhasználom az időmet s ha már itt vagyok Görögországban, felmegyek — a Parnasszusra.

Zeusz önökkel és a gyöngyharmat!

Lapjuk barátja,

tudósító (de nem könyvmatos.)

Napirend 1897. május 25-én.

Naptár: kedd, május 25. — Róm kath.; Orbán. — Prot.: Orbán. Görög-kel. (máj. 13.) Gliceria. — Zsidó: Ijár 23. — Nap két 3 óra 56 perckor, nyugszik 7 óra 25 perckor. — Hold két éjfélt után 59 perckor; nyugszik d. u. 1 óra 34 perckor. Időjárás: hőmérséklet 17 Celsius fok meleg; légnymás 748. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros, szeles idő, később derülés és hőemelkedés várható.

— (József főherceg Pécsen.) A magyar főherceg, József kir. herceg, a magyar honvédség főparancsnoka most tartja szokásos szemlékorutját a honvédség felett. E körútjában a főherceg hozzánk is eljön, még pedig holnap (kedden) este érkezik meg Nagy Kanizsáról a 7 óra 40 perckor érkező vonattal s a Hajóba fog szállni. A főherceg szemlélet tart a pécsi 8-ik honvédhuszárezred és a 19-ik honvédgyalogezred felett s szerdán utazik el Pécsről Budapestre.

— (Az ügyvédi kamara közgyűlése.) A pécsi ügyvédi kamara tegnap közgyűlést tartott, melynek tárgya volt az ügyvédi munkák díjazására irányadó díjazás megállapítása. A közgyűlés beható vita után, melyben Jobst László, Schwetz Antal, Pleininger Ferenc, Stein Henrik, Toldi Béla, Darányi Ferenc, ifj. Némethy József s még többen részt vettek, elfogadta az előterjesztett díjazást s azt tagjaira nézve kötelezőnek mondta ki. A díjazást a kamara az igazságügyminiszterhez is felterjeszti oly kérelemmel, hogy annak kötelezővé tétele iránt az ügyvédi rendtartás módosításával kapcsolatosan a törvény-

hozásnál javaslatot tegyen, addig is azonban a hasai bíróságokkal est a díjssabást figyelembe vétel végett közölje. A kamara területén működő bíróságokat is megkeresi az ügyvédi kamara, hogy a díjmegállapításoknál a díjssabás tételeit fogadják el irányadóknak. Érdekes volt Sch w e t z Antal bonyhádi ügyvéd felszólalása, a ki a jogos felháborodás hangján rótt meg egyes ügyvédeknek az ügyvédi kar tekintélyét megalázó pizske konkurrenciáját, a melylyel maguk sülyesztik alá az ügyvédi munka értékét, a mihez még a sugárszat nagymérvű elterjedését is ha hozzávesszük, a hivatását magasabb szempontból felfogó ügyvéd rövidséget szenved a létért való küzdelemben azokkal szemben, akik ügyvédi gyakorlatukban kizárólag csak az üzleti szempontból indulnak ki.

— (Kertész egyleti közgyűlés.)

A pécs-baranyai kertész egyesület tegnap délelőtt 11 órakor tartotta évi rendes közgyűlését Rézbányay János elnöke alatt, mely alkalommal a múlt évi záró számadások jóváhagyólag tudomásul vétettek, az egyleti kertésszel, Megyery Józseffel 3 évre kötött szerződés helybenhagyatott és az igazgatóság évi jelentése a lefolyt örvendetes tudomásul vétetett. Végül megválasztották a tisztikart: Elnök lett Egry József, alelnök Rézbányay János, igazgató Kim Gáspár, ügyész Szuly János, jegyző és pénztáros Ziegler Tivadar. Választmányi tagok: Aronfi Rókus, Bittó Béla, Csigó János, Dekleva Vilmos, Fekete Mihály, Girárdi József, Herbert János, Kereky Mihály, Krasznay Miklós, Ladányi Sándor, Muttnyánszky Béla, Reinfeld Imre, Ruska Elemér és Szuly János.

— (Előértekezlet a pécsi népgyűlés tárgyában.) A sajtószabadság érdekében megtartandó népgyűlés előkészítő bizottsága tegnap délután értekezletet tartott Bánffy Simon kir. tanácsos, közjegyző lakásán, a mely alkalommal határozatba ment, hogy a népgyűlés, a zeszélyes időjárásra való tekintettel, ne a szabadban, hanem a tornacsarnokban tartassék meg. Jövő vasárnap, május hó 30 án, délelőtti 11 órakor. A népgyűlésen társelnökök Bánffy Simon kir. tanácsos és Erreth János ügyvédi kamarai elnök lesznek. Szónokolai fognak Körösi Henrik főreáliskolai tanár és Jobst László ügyvéd; harmadik szónok a központ kiküldöttje lesz, a mely célból az előkészítő bizottság Hock János orsz. képviselőt, a jeles szónokot kérte fel, hogy a népgyűlésre lejönni sziveskedjék. A meghívásra Hock János ma Erreth Jánoshoz intézett következő távirattal válaszolt: „Szombaton délután indulok. Közszabadságunk védelmébenél számithattok mindenkor reám. — Hock A népgyűlés iránt városunkban máris általános az érdeklődés, úgy hogy annak impozáns sikere biztosítottnak tekinthető, csak aztán az országgyűlési szavazógép ne bizonyuljon ismét érzéketlennek a nemzeti közakarát megnyilatkozásaival szemben.

— (Kirándulás Abaligetre.) A pécsi Athletikai Club és a Mecsek-egyesület tegnap kirándulást rendezett Abaligetre. A kiránduláson összesen nyolcan vettek részt, kik reggel 5 órakor indultak el a sétaterről és délelőtt 9 órára értek Abaligetre. Ott Biró Imre plébános vendégei voltak, kinek átadták a Mecsek-egyesület új, díszes vendégkönyvét, melyet a plébános fog megőrizni. A kirándulók megtekintették az abaligeti cseppkőbarlangot is s este felé kocsikon hajtottak ki a vasúthoz és az esti vonattal jöttek vissza Pécsre.

— (Halálozások.) Scheirer Antalné szül. Döttlik Katalin életének 40-ik évében meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt a városi közkórházból a budai-külvárosi temetőben. Az engesztelő szentmisét holnap (kedden) reggel 8 órakor tartják lelkiüdvéért

a szabolcsi plébánia-templomban. — Özv. Szeller Jánosné szül. Moreau Teréz, tegnap este, életének 63 dik évében meghalt. Temetése holnap (kedden) délután 5 órakor lesz az Ágota utca 7. számú házból a budai külvárosi közsirkertbe. Lelkiüdvéért az engesztelő szentmisét szerdán reggel félhét órakor mutatják be az ágostontéri templomban.

— (Garay János szobra.) Szegvár város tudvalevőleg az őszszel leplezi le nagy szülöttének. Garay Jánosnak a szobrát. A szobrot Szárnovszky Ferenc, Párisban élő magyar szobrász teljesen elkészítette; legutóbb még elvégezte azon módosításokat is, amiket Zala György a szoborról küldött fényképek megtekintése után jónak látott eszközölni. A szobor már egy párisi öntő műhelyben munkában van. A szobrot megtekintették Páris első szobrászai és teljes elismeréssel nyilatkoztak róla. Puech, Boucher és Blay e három „hors concours“ párisi szobrász, kijelentette, hogy a szobor magas művészi színvonalon áll s különösen művészi pozíciója által válik ki.

— (Öngyilkos főhadnagy.) Fekete Viktor kaposvári születésű főhadnagy, akinek a szülői most is Kaposváron laknak, Zágrádban, ahová szolgálatra osztották be, kaposvári tudósítónk jelentése szerint, szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. A szerencsétlen katonatisztet állítólag az keserítette el, hogy ez előléptetéseknél már harmadizben mellőzték.

— (Meggaprikázott férj.) Eddig úgy szólt a nóta, hogy „ki az urát nem szereti, sárgarépat főzzen neki,“ ezután azonban a sárgarépa helyére a paprika kerül. Papp József, pálya-utcai lakos, utkaparónak a felesége pedig az a merész reformátor, a ki a régi népdalt megváltoztatta tegnap, mikor az urával valami felett összeszólalkozott. Az összeszólalkozásból ugyanis verekedés fejlődött ki a házaspár között, a mikor is az asszony felkapott egy fazék vörös paprikát és azt az ura arcába öntötte. A meggaprikázott férj persze jajgatva menekült a csipős arcpor elől s végre is a rendőrök állították helyre köztük a békét, jobban mondva a fegyverszünetet, mert a paprikás háborúért az asszonynak még meg kell a bíróság előtt a hadi sarcot fizetni.

— (Lóosztályozás.) Tegnap tartották meg a folyó évre érvényes lóosztályozást városunkban. A szigeti-külvárosi és a budai-külvárosi vásártéren folyt le a lóosztályozás; jobban mondva csak az előbbi kelyen, mert a budai vásártéren nem bírták azt megtartani. A Nendtvich Ferenc aljegyző elnöke alatt Papp József és Vidákovics György kiküldöttekből álló bizottság 7 órától 9 óráig hiába várakozott a katonai kiküldötte, a ki nélkülül az osztályozás megtartható nem lévén, a hosszas várakozás után végre is eredmény nélkül kellett a becsődített lótulajdonosokat hazabocsájtani és az osztályozást elhalasztani. Mint értesülünk, a katonai kiküldött elmaradásának oka az volt, hogy Rhradei uhlánus főhadnagy, mint kiküldött, megbízó levelében csak a pécsi járásra nyert felhatalmazást, illetve a megbízó levélből Pécs város nevét kifelejtették; megbízás nélkül pedig a kiküldött meg sem is jelenhetett az osztályozáson. A szigeti-külvárosi vásártéren Reeh György rendőrkapitány elnöke alatt Tamási Ferenc és Wachauer Károly kiküldöttekből álló bizottság az osztályozást megtartotta. Elővezettek 285 lovat, melyek közül 182-öt talált katonai célokra alkalmasnak Kránbauer kapitány, mint katonai kiküldött. Igen sok lótulajdonos nem állította elő lovait, melyekre nézve jövő vasárnap tartják meg a pótosztályozást s ki erről is elmarad, az szigorú pénzbírsággal fog sújtatni.

— (Egy örült garázdálkodása.) Tegnap délelőtt 9 éra tájban nagy ribilliót okozott a városi közkórház előtt egy ember,

a ki botjával sorban beverte a kórház földszintes ablakait, egyre kiabálva, hogy fizessék meg neki a napszámát. A sarkon álló rendőr fékezte meg a dühöngőt s bevitte a rendőrségre. A hol mikor kihallgatták, előadta, hogy Kurminek Antalnak hívják s már négy év óta tartozik a napszámjával egy gróf ur, a ki még mindig nem fizet neki. Ebből az előadásból látható lett, hogy a szerencsétlen ember elmebajos és ezért követte el a garázdálkodást. Egyelőre a rendőrségen tartották és intézkedtek, hogy illetőségi helyét megállapítsák, mert hogy hová való, azt nem akarta megmondani.

— (Lógyakortatok a Mecseken.)

Folyó hó 26-án egész nap a Mecseken lógyakorlatokat tartanak éles töltnyekkel a helyőrség összes csapatai. Ámbár gondoskodás történt a kellő számú őrszemek kiállításáról, a kik visszatartsák az arra felé menni akarókat, mindazonáltal figyelmeztetjük a sétáló és kiránduló közönséget, hogy a jelzett napon jó messzire kerülje el a Mecsek derekán berendezett katonai sajbákat.

— (Elégett cséplőgép.) Nagy kár érte T. Véres József, bedeghi lakost, a kinek a barnaháti pusztán egy cséplőgépe volt téli nyugalomban. A telet ki is bírta minden legkisebb baj nélkül, de most, mikor egy hónap mulva munkába állíthatták volna, ismeretlen okból keletkezett szerencsétlenség prédája lett. Hogy-hogy nem, tűz támadt a cséplőgép körül s mire észrevették, a gép már lángokban állott s nem is tudták az elégettől megmenteni. A kár mintegy ezer forint tesz ki, de az elégett cséplőgép biztosítva lévén, a kár megtérül.

— (Hirtelen halál.) Ma délután egynegyed egy 1 órakor Kressz Borbála, zöldségárus asszony, a piacon hirtelen rosszul lett. Még volt annyi ereje, hogy elindult hazafelé, de a Kossuth-Lajos-utcában már be kellett térnie egy ismerős boltba, a hol egyszerre összerogyott és pár perc mulva meghalt. Holttestét lakására szállították s mint az orvosi vizsgálat megállapította, hirtelen halálát szivazélhűdés okozta.

— (Gyilkossági kísérlet.) Darázsák Márkó battinai lakos szolgáját Ajbák Konrádot, Horváth János ratkocai kocsmáros egy 6 lövetű revolverrel este 8—9 óra közt megtámadta, sőt rá is lőtt; de hála a nagy sötétségnek a lövés nem talált. A dárdai járásbírósnál fog ez ügy elintézését nyerni.

— (A „Mohácsvidéki r. kath. Tanítóegyesület“) folyó hó 20-án Német-Bólyban tartotta évi rendes tisztújító közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata 10 pontból állott, a melyeket élénk diskussziók fűszereztek. Igen fontos elvi jelentőségű határozatokat hoztak, a melyeket azonban csak a jövő évi közgyűlés fog foganatosítani. Megválasztottak újból: elnöké Studer Mátyás, alelnöké Amberger Márton, pénztárnokká Herr Sebestyén, jegyzőkké Ruzsicska Lajos és Sass György. Beérkezett 7 pályamunka. 2 pályadíjat nyert Studer Mátyás, 1-et Taube Alajos és 1-et Amberger Márton. Az ülést bankett fejezte be a nagyvendéglőben.

— (A pécsi Dalárda) id. Ábrányi Kornél zeneszerzőt, tegnapi ötvenéves seneszerzői jubileuma alkalmából megleghangu, hosszabb táviratban üdvözölte. A Dalárda a jubiléus zeneszerzőnek adott emléktárgyakra tagjai között gyűjtést eszközölt. Itt említjük meg, hogy Hoffer Károly lemondását a választmány nem vette tudomásul és felkérték őt a Dalárda kebelében való bentmaradásra. Hoffer ennek eleget is tett s így dalárdánk nem veszti el vele legjobb erői egyikét.

— (Orbán.) Még csak egy fagyos szentünk van hátra, Orbán, a kinek holnap (kedden) lesz a nevenapja. A többi három fagyos szent a körülményekhez képest tür-

hetőleg viselte magát. Hanem most már Orbánlak kell magát megemberelni, mert a tavaszi előrehaladottabb vegetációban még nagyobb kárt tehet ez a késői didergő szent. Orbán szent — talán érdekelni is fogja az olvasót, — római főnemesi családból való volt. Ily néven ő volt az első római pápa 223-ban. Szentté avatták, mert a pogányok lefejezték. E vértanui halálra úgy szolgált rá, hogy egy izben Jupiter templomába ment s erre a szavára „Istenünk hatalma törjön össze!” — a szobor összeomlott és több pogány papot agyonujtott. Didergős voltára életében minden mozzanat hiányzik. Egyéb-ként is a fagyos szentek reputációját mérő véletlenség idézi elő. Sokak szerint az óceánokról a földközi tengerben huzódó jég idézi elő a levegő május hóban való lehülést.

— **(A pécsi munkásképző-egyleti dalkar)** tegnapi mulatsága fényesen sikerült, melyen ritka nagy számmal vett részt a mulató közönség. Az ünnepély este pont 8 órakor kezdődött a „Marseillaise” éneklésével. Ábrányi Emil „Dal a cárról” c. költeményét szavalta Leitemann József kellő páthosszal, melyért derekasan megtapsolták. Majd a „Tisza partján” c. népdal eléneklése következett. A „drótos tót” vig magánjelenetet Dudas Andrásról hallottuk, a tőle megszokott jó alakítással. Ezt követte a „Rokkant” c. költemény elszavalása Farkas János által. A műsor 6. pontjával „Filliper és Nobler” egy felvonásos vig bohózat ment, Petrovics Dezső és Decsy Antallal a címszerepben, melyen a közönség nagyon jól mulatott. Végül a dalárda „Elbolyongok” igen szép szövegű és kellemes zenéjű dalt énekelte el s ezzel ki volt merítve a műsor. A közönség ezután a táncsterembe vonult, hol az ifjúság tánchoz kezdett, és járta tüzesen, míg csak virradni nem kezdett. A négyeseket 30 pár táncolta. Felülfizettek: Kádárok szakegylete 5 frt, keramikai munkások szakegylete, szabók szakegylete 1—1 frt, Lill Antal, Lachegyi X. y. 30—30 kr., Nagy László, Szabó József, N. N., Schneider N., Horváth József, Antal Gyula, Zénó, Truckenbrod K., 20—20 kr., Smira 14 kr., Jurisics György, Juszt, Mihálovics András, 10—10 kr., N. N. 5 kr., melyért ezuton mond köszönetet a munkásképző egyleti dalkar.

— **(Névmagyarosítások.)** Grosz Mór, gyönki illetőségű, szegedi lakos, Gyéresre, — Heigl Lajos, mohácsi posta- és táviróosztály pedig Hantaira magyarosították vezetéknevüket.

— **(Himen.)** Popper Károly, Justus M. pécsi bornagykereskedő cég intézője e hónap 30-án tartja esküvőjét Budapesten Roth Valériával. — Trutzer Adolf, tolnai kereskedő, eljegyezte Szilas-Balháson özv. Sonnenfeld Vilmosné leányát, Saroltát. — Sugár Ferenc magy.-széki vasuti állomás főnök tegnap jegyezte el Unger Bertát, néhai Unger Ede vasszói körjegyző leányát.

— **(Az öreg szerelem gyümölcse.)** A tolnamegyei Felső-Ireghen nem mindennapi esetről kelepel a gólya. A 63 Polnauer Mór pálinkafőzőt az ő 61 éves hitvestársa egy életerős leánygyermekkel ajándékozta meg. Az öreg fának eme viruló gyümölcse még az anyakönyvvezetőt is fejesőváltásra indította s az anyakönyv „Megjegyzés” rovatába azt írta be, hogy „Polnauer Mór a születésnél jelen volt és a gyermeket magának ismerte el,” a tamási járásbírósg azonban ezt az elővigyázatból beírt sorokat, mint fölöslegeseket, az anyakönyvből végzésileg törölte.

— **(Két gyanus haláleset.)** Popiel Mihály, cserkúti kőfejtő munkás, ma délelőtt 9 órakor a kővágószőlősi és cserkúti határszélen egy holtan fekvő asszonyra talált. Az asszony Borbás Józsefné volt. Marton János, patacsi lakost, ki magányosan

lakott házában, ma délelőtt 10 órakor lakásán halva találták. Trixler Rudolf dr. pécsjárasi orvos délután kiment a helyszínére, hogy a halottakat megvizsgálja.

— **(Szerencsétlenül járt munkás.)** Ragoncsa István, a pécsi vasuti műhelyben dolgozó napszámos, szombaton este szerencsétlenül járt a műhelyben. Egy csavargép csavarját akarta kifeszíteni, azonban az visszavágódott és Ragoncsát hasba vágta, úgy, hogy elszédült. Meg is sebesítette a súlyos erővel nekiment csavar s ezért be kellett szállítani a városi kórházba, hol az orvosi segély — szerencsére — úgy helyreállította, hogy ma már elhagyhatta a kórházat, bár még a munkától egy ideig tartózkodnia kell.

— **(Pályázatok.)** A szigetvári járásbírósnál bírósági végrehajtói állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók a kaposvári törvényszék elnökségéhez. — A szigetvári adóhivatalnál adóügyi állásra pályázat hirdetik. Pályázni két hét alatt lehet.

— **(A Vénus.)** Szombaton a Vénuscsillag, amely április közepe óta a nap és a föld között állott és láthatatlan volt, teljesen előlépett a napsugarak közül és mint hajnal csillag körülbelül egy órával napfelkelte előtt látható volt az ég északkeleti részén. A Vénus most első negyedében van egészen július 8-ig. E napon tányérja félig van megvilágítva és ekkor kezdődik második negyede. Minél nagyobb része lesz látható, annál többet veszít fényének intenzivitásából, mert az első negyed kezdetekor a Vénus mindinkább távolodik a földtől és ha egész tányérja fényes, azaz a harmadik negyed kezdetekor, a legmesszebb van a földtől. A mint a földhöz közeledik, mindig kevesebb része fényes, végre az utolsó negyedbe lép és esti csillag lesz. Ebből látható, hogy ezt a csillagot az első és az utolsó negyedbe lehet a legkedvezőbb körülmények között megfigyelni.

— **(Vizbefuladt.)** A nagy esőzések folytán megáradt patakba Nagy-Mányokon egy 8 éves kis fiu belefutott. Nagy viz hőmpölygött a patakban s az eső elárlta után a falu gyermekei kimentek, hogy az alárohanó viz mennyiségét nézegessék. Rippl János a vasuti hidról nézte a hullámokat s e közben egyszerre elszédült és lezuhant a rohanó vízbe. A szerencsétlenséget többen látták s oda rohantak, hogy kimentessék; de mire a helyszínre értek, a gyermek eltűnt a hullámok alatt. Nem látták többé. Egész éjjel keresték, kuttatták; a fiu azonban csak másnap került meg — holtan. A hidasdi rétre vetette ki a viz. A szülők fájdalma nagy, mert egyetlen gyermeküket veszítették.

— **(Betegség elől a halálba.)** Már évek óta kínzó gyógyíthatatlan betegségben szenvedett Bószé György némedii lakos és hiába keresett orvosságot fájdalmi enyhítésére. E miatt tehernek érezte az életét, melytől szabadulni akart, hogy megszűnjék földi kínjai. Végre elkeseredésében saját lakásán szíven lötte magát s rögtön meghalt. A szerencsétlen ember iránt általános részvét nyilvánul az egész községben.

— **(Harmadosztályú hivatal-szolgávé)** nevezte ki a pécsi kir. itélőtábla elnöke Böröc Mátást, a kir. itélőtáblához.

— **(Mezőgazdasági bajok a Dunántul.)** Mint mohácsi levelezőnk írja, az egy hét óta tartó rossz időjárás teljes tönkretétellel fenyegeti a buja vetéseket. A folytonos esőzések következtében a rozsdá rohamosan terjed. A dér nagy károkat okozott a gyümölcsfákban. A Margitta-szigeten, honnét évente óriási mennyiségű gyümölcsöt, nevezetesen almát és körtét szállítanak Budapestre, oly pusztítást vitt végbe a fergeteg szerű szél és a hosszantartó hideg idő, hogy a gyümölcsstermeléssel foglalkozó népnek már

a megélhetését is veszély fenyegeti. A tavaszi buza, rozs és zab fejlődése is lassan halad, ami a mezőgazdákat nem ok nélkül tartja rettegésben. A kedvezőtlen időjárás káros hatása a terményüzlet terén is érezhető. A gabonaüzérkedés az egész vonalon pang, mert a járhatatlan utak következtében a hetipiacok kihaltak. A molnások, kik az üzemet nem szüntethetik meg, kénytelenek gabona-szükségletüket a kereskedőknél jóval a napi áron felül fedezni. A földműves nép pedig nem elég, hogy a buzáját a piacra nem viheti, még túldrága lisztet kénytelen fogyasztani. Ha még az ily visszás állapoton kívül tekintetbe vesszük a mezőgazdasággal kapcsolatos és az utóbbi időben mindinkább fokozódó egyéb kedvezőtlen viszonyokat, különösen a földadó roppant terhét, úgy igazán csodának mondhatjuk, hogy a vidékünkön való kivándorlás még nem öltött nagyobb mérveket. Egyes helyeken azonban, mint Babarc, Liptód, Kisnyárad mohácsi és Gödre, Bikal hegyháti járásbeli községekből máris sokan eladják házukat, földjüket és Horvátországba vándorolnak. Ideje lenne, hogy a kormány figyelme az ily súlyos állapotokra is kiterjedjen. A Dunántul becsületes, hazafias és türelmes népe, mely eddig távol tartotta magát az államot veszélyeztető szocializmustól, igazán megérdemelné ezt.

— **(Árverés a zálogházban.)** A Zrinyi és gyár-utca sarkán levő Weisz-féle zálogházban folyó hó 26-án délután 2 órakor árverés tartatik, melyen a törvényben előírt határidőn túl meg nem hosszabbított arany, ezüst, ékszer és más zálogtárgyak nyilvánosan elárvereztetni fognak.

Művészet, irodalom.

○ **Pályázat magyar népdalra.** A „Pécsi Dalárda” 200, 150 és 100 korona pályadíjat tűzött ki; és pedig az első két díjra csak magyar műnégyessel, a harmadik díjra népdallal vagy népdal átirattal is lehet pályázni. A pályaművek idegen kézzel leírva s a szerző nevét rejtő jellegű levélkével el látva 1897. október 15. napjáig a dalárda elnökségéhez (Pécs, Mária-utca 4. sz.) küldendők be. A pályadíjjal kitüntetett művek a „Pécsi Dalárda” tulajdonát képezik. A műnégyes szövegközleménye magyar versméretű legyen, s választható hazafias, hősiességű vagy lírai költeményből, azonban megzenésítésének magyar szelleműnek kell lenni.

○ **Színészet Mohácson.** Peterdi Sándor, ki a pécsi színházulatnak volt elsőrendű tagja s már két év óta a délmagyarországi színészkerület igazgatója, társulatával jövő hó közepén Mohácsra jön és ott tart előadásokat.

○ **A legérdekesebb zenemű bizonyára** mostan az a szép kiállítású pas de quatre-táncdarab, mely ma jelent meg a helybeli zeneműkereskedések kirakataiban. „Margit-pas de quatre” a címe és a szerzője Reeh György, rendőrkapitány, a pécsi jótékony nőegylet fáradhatlan titkára, aki ez új táncdarabot a nőegylet egyik theauzsonája alkalmára szerevelte. Az új tánc Luiszer Margit urhölgynek van ajánlva s az ő esinos arcképe díszíti a — már csak ebből a szempontból is — csinos címlapot. A táncdarabot zongorára — a hogy most megjelent — Simacsék Alajos alkalmazta s tekintve a darab dallamos, könnyed voltát, az remélhetőleg nemsokára minden zongorázó fiatal leány kedvenc darabjává lesz. A zenemű a szerző tulajdona; ára csak 60 kr. s bizonyára hamarosan el fogja kapkodni közönségünk, már csak azért is, mert az érdekes zenemű tiszta jövedelme a pécsi jótékony nőegylet céljaira fordítatik.

○ **Színészek szabadságon.** Szintársulatunk tagjai közül tudvalevőleg Boross Endre és Fűredi Béla az ősszel megnyíló budapesti „Magyar színház”-ba szerződtek. Az ideig egyik sem vállalt szerződést s míg Fűredi Béla itthon tartózkodik, addig Boross Endre Hidegkut-Gyöngyösön élvezi a szabadságot. Strauss Béla cukorgyáros a napokban találkozott ott vele s a kitűnő komikust alig ismerte fel. Boross ugyanis — állítólag — bizásnak indult és — tény, hogy — oly Ferenc József szakállt növesztett, mint egy tizenkétszerezes hásiur.

○ **Műkedvelők Siklósok.** Siklóson szombaton este a „Pelikán”-ban műkedvelők adták elő Csiky Gergely hatásos színművét, a „Cifra nyomorúság”-ot. Az előadás úgy erkölcsileg, mint anyagilag igen szépen sikerült s szép jövedelmet hozott a siklósi önkéntes tűzoltó egyesület és a közönség polgári iskola javára. Az előadáson kitűntek Ambrus Ilonka (Bálnai Bella), Zeke Vilma (Eszter), Novák Margit (Mézesné), Nyujtó Erásike (Zegernyei Parthénia), Tarnócy Mariska (Zsófi.) Továbbá Biró Jenő (Bálnai), Dinnyés Jenő (Csoma), ki nek öt leányát, Tarnócy Teri, Budimác Mariska, Weisz Irén, Zeke Ida, és Mautner Margit személyesítették. Jók voltak még Ambrus Imre (Tarcali), Bogyai Elek (Mádi Simon), Repka József (Poprádi) és Kemény István (Marok Márton).

○ **Művész-estély Szigetvárott.** Szigetvári levelezőnk írja: Szép számú és díszes közönség nézte tegnap este végig és élvezte a lefolyt művész-estélyt, melynek minden egyes mozzanata igazán művészi volt. Zajos éljenzések közt léptek a művészek a terembe, hoi tisztelőik csinos csokrokkal lepték meg őket. Az előadott zongora és énekszámok mindvégig lebilincseltek a hallgatók figyelmét, mely még fokozódott, midőn Jászai Mari szünni nem akaró éljenzések között az emelvényre lépett. Jászairól külön szólnunk azt hisszük nem kell, elég ha elmondjuk, hogy a programba felvett két költeményt Jászai adta elő, ki midőn látta a nagy lelkesedést, közkívánatra elszavalta még Ágota kisasszonyt is.

○ **A „Zenélő Magyarország”** most megjelent X. füzeté következő érdekes zongora-zeneműveket tartalmazza: I. Ábrányi Kornél, a most 50 éves zeneszerzői jubileumát ünneplő nagynevű zeneszerző „Kis menyecske, szép kis menyecske” című legújabb kedves magyar dalát. II. Vikol Simontól ugyancsak egy „Itt álljunk meg Hamza Gyuszi, itt van az az ablak” című szép magyar dalt. III. Greizinger Iván hangulatteljes „Király Gavottját”. IV. Gál Ferenc kiváló magyar zeneszerzőnk „Étude” salon darabját. V. Percy Gaunt „Odébb a felhőkkel” rendkívül eredeti amerikai fütty kuplóját. A „Zenélő Magyarország” minden füzeté hasonló gazdag tartalommal, füzetenként 10-10 oldal minden válfajt felölelő zeneművet hoz. Egy évnegyedben hat füzet, 60 oldal legválogatottabb legjobb zenemű-ujdonságokat közül 1 frt előfizetésért. Munkatársai ma már az ország legszámottevőbb s legnevesebb zeneszerzői. Előfizetések követlen a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalához Bpsten, VI. Csengery utca 62. a. intézendők, honnan megismerésre mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

Tanügy.

(**Vizsgálatok sorrendje a városi iskolákban.** Pécs sz. kir. város által fentartott polgári leányiskola és népiszkolák es idei vizsgálati sorrendjét következőleg állapította meg az iskolaszék: I. A polgári leányiskolában. Hittani vizsgálatok június 11-én, kiküldöttek Eger Zsigmond, Károly Ignác, Magenheim József, Szeredy József dr. és Spiesz János iskolaszéki tagok. Június 12-én az I. A. osztály vizsgálati Fekete Mihály és Stern Károly iskolaszéki tagok részvételével; június 14-én az I. B. osztály Csirer Elek dr. és Vaszary Gyula; június 15-én a II. A. oszt. Egry József és Piacsek Gyula; június 16-án a II. B. oszt. Jobst László dr. és Magenheim József; június 18-án a III. oszt. Incédy Dénes és Wiesner Rajmár; jun. 19-én a IV. oszt. vizsgálati Perlsz Ármán dr. és Szuly János iskolaszéki tagok részvételével. II. A belvárosi fiúiskolában. Hittani vizsgálatok június 2-án. Jun. 12-én a IV. osztály vizsgálati Dischka Győző és Szuly János iskolaszéki tagok részvételével; ugyanaznap délután az I. osztály Bolgár Kálmán és Stern Károly; június 14-én a III. osztály Höbbling Miksa dr. és Jeskó Lajos; ugyanaznap d. u. a II. oszt. Egry József és Piacsek Gyula; június 15-én az V. oszt. Kindl József és Szieberth Nándor; ugyanaznap d. u. a VI. oszt. vizsgálati Bolgár Kálmán és Perls Ármán dr. iskolaszéki tagok részvételével. III. A belvárosi leányiskolában. Hittani vizsgálatok jun. 3-án. Osztályvizsgálatok június 16-án d. e. a IV. osztályban Kindl József és Perls Ármán dr. iskolaszéki tagok részvételével; ugyanaznap d. u. az I. oszt. Kelemen Mihály dr. és Szieberth Nándor; 18-án d. u. a II. oszt. Cirer Elek és Jeskó Lajos; 19-én a III. oszt. vizsgálati Höbbling Miksa dr. és Hartl Ferenc iskolaszéki tagok részvételével. IV. A szigetvárosi fiúiskolában. Hittani vizsgálatok jun. 4-én d. u. Osztályvizsgálatok: jun. 14-én a IV., 15-én a III. 16-án az I. 18-án a II. oszt. Az iskolaszék kiküldöttei a IV. és II. osztályba Böhm Felix és Hartl Ferenc; a III. és I. oszt. Ott Márton és Radoesai Mátyás. V. A szigetvárosi leányiskolában. Hittani vizsgálatok jun. 4-én. Osztályvizsgálatok: jun. 14-én d. u. a IV. oszt.; 15-én d. u. az I. oszt.; 16-án d. u. a II. oszt. 18-án d. e. az V. és VI. osztályokban. Az iskolaszék kiküldöttei a IV. osztályba Jobst László dr. és Ott Márton; az I. V. és VI. oszt., Ott Márton és Radoesai Mátyás; a II. és III. oszt. Böhme Felix és Hartl Ferenc. VI. Az Ágoston-téri fiúiskolában. Hittani vizsgálatok május 29-én d. e. Osztályvizsgálatok: június 5-én d. e. a IV. oszt. 9-én d. e. az V. oszt. 10-én d. u. a II. oszt., 11-én d. e. a III. oszt., 12-én d. u. az I. oszt., 15-én d. e. a VI. oszt. Az iskolaszék kiküldöttei a IV. osztályba Jankovits Hugó és Rausch József, az V. oszt. Károly Ignác és Kiss József; a II. oszt. Kindl József és Weidinger Ferenc; III. oszt. Cirer Elek dr. és Kiss József; az I. oszt. Rausch József és Weidinger Ferenc; a VI. oszt. Károly Ignác és Tiefenbacher Nándor. VII. Az Ágoston-téri leányiskolában. Hittani vizsgálatok május 31-én d. e. Osztályvizsgálatok: június 9-én d. u. az I. oszt., 10-én d. e. a IV. oszt., 11-én délután a III. oszt., 12-én d. e. az V. oszt., 14-én d. e. a VI. oszt., 14-én d. u. a II. osztályban. Az iskolaszék kiküldöttei az I. osztályba Papp József és Tiefenbacher Nándor; a IV. oszt. Károly Ignác és Kiss József; a III. oszt. Kindl József és Papp József; az V. oszt. Kelemen Mihály dr. és Szieberth Nándor;

a VI. oszt. Rausch József és Weidinger Ferenc; a II. oszt. Grauman János és Jankovits Hugó. VIII. A felsővármház utcai fiúiskolában. Hittani vizsgálatok június 1-én. Osztályvizsgálatok jun. 15-én d. e. a a IV. oszt., 15-én délután az I. oszt., 16-án d. e. a III. oszt., 16-án d. u. a II. osztályban. Az iskolaszék kiküldöttei a IV. osztályba Szieberth Nándor és Nagy Gadó József és Tamássy Ferenc; a III. oszt. Graumann János és Papp József; a II. oszt. Tamássy Ferenc és Tiefenbacher Nándor. IX. A felsővármház utcai leányiskolában. Hittani vizsgálatok jun. 1-én. Osztályvizsgálatok: jun. 18-án d. e. a IV. és d. u. a II. oszt., 19-én d. e. a III. és d. u. az I. oszt. Az iskolaszék kiküldöttei a IV. oszt. Nagy Gadó József és Tamássy Ferenc; a II. oszt. Graumann János és Papp József; a III. oszt. Rausch József és Weidinger Ferenc; az I. oszt. Tamássy Ferenc és Tiefenbacher Nándor. X. Az ismétlődő iskolákban. Május 30-án hittan és osztályvizsgálatok. XI. A városi zeneiskolában. Osztályvizsgálatok június 13-án d. u. 3 órakor, melyen részt vesz az egész iskolaszék. Az összes intézetekben a záróünnepély, az értesítők és jutalmak kiosztása és ezt megelőzőleg a hála isteni tisztelet jun. 27-én d. e. tartatik meg.

(**Az iparostanonc iskola felügyelő bizottsága szombaton ülést tartott** Kindl József elnöklété alatt. Az ülésen jelen voltak: Dischka Győző, Incédy Dénes, Koszka György, Rausch József, Rozsits Sándor, Schmecher Ferenc, Schneider István és Szieberth Nándor. Az ülésen a pécsi iparostanonc kiállításról szóló jelentése és a kereskedő tanonciskola látogatásáról szóló igazgatói jelentés tudomásul vétetvén, a kir. tanfelügyelőség megkeresésére a bizottság Germán István, Mussong Vince és Skolnik Géza tanítókat jelölte ki a nagy szünetben rendezendő szakrajztanfolyamon leendő részvételre, kik 3 havi részvétel fejében 200—200 frt államsegélyben részesíttetnek. — Az iskolai vizsgálatokat folyó évi június hó 1—5. napjaira tűzvéni ki a bizottság, tudomásul vétetett az iskola részére a folyó tanévre 600 frt államsegély megadása, valamint az iparossegédek továbbképző rajstanfolyamára kiutalt 100 frt államsegély is, mely utóbbi célra a pécsi keresk. és iparkamara 200 frtot adományozott. — A Dittmayer Jakab-féle 500 frtos ösztöndíj kamatai Reining Henrik bográntanonc (Virág Józsefnél), Réder Ferenc lakatosanonc (Gianone Sándornál) és Alföldi Lajos géplakatosanonc (Ruepprecht testvéreknél) között határozottatott kiosztatni. — Néhai Marchall Ferenc igazgató tanítót az egész tanévben minden díj nélkül helyettesítő Schneider István felügyelő igazgatónak elismerésül a f. évi június—augusztusi negyedre 50 frt szavaztatván meg, a Vaszary Gyula főkapitány által tett 100 frtos alapítvány kamatainak kiadása s azzal egy kijelölendő iparostanonc megjutalmazása iránt határozott még az ülés, melylyel a napirend le is tárgyalatott.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 24-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Folytatták az esküdtbiróságok behozataláról szóló törvényjavaslat tárgyalását. A 4-ik szakasznál elfogadták Sággy Gyula és Batthyány Tivadar gróf kisebb módosításait; ellenben elvetették Györy Elekét a vagyoni cenzus eltörlése iránt az esküdtképeség tekintetében, hasonlólag elvetették Schreiber, Kubina, Serbán Miklós

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

és Schmidt Károly módosításait a kötelező magyar írás-olvasás tudás mellőzése tekintetében.

Barabás Béla, Zichy Jenő gróf és Győry Elek kikeltek a szeparatiztikus nemzetiségi aspirációk ellen.

A vitát holnap folytatják.

TÁVIRATOK.

— **Szerecsen-mosás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Nopcsa-ügyben Huszár miniszteri tanácsos másfél napi vizsgálatot az intendánst tisztára (?) mosta, kijelentette ugyanis, hogy semmi diffamálót nem talált Nopcsa magaviseletében. Nopcsa Elek báró mindenek dacára beadta lemondását a belügyminiszterhez. Szalay Mihály, a „Magyar Estilap“ szerkesztője, Nopcsát legutóbbi nyilatkozata miatt, rágalmozásért bepörölte.

— **Provizorium.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az együttes audiencián Badeni győzött. A király kívánta a rögtöni elintéztést, de Badeni nézetéhez hajolva, az osztrák parlamenti viszonyokra való tekintettel, elfogadta a halasztást. A provizoriumról szóló törvényjavaslatot csak az ősszel fogják benyújtani a parlamenteknek; mert most bajos volna indokolni, míg az ősszel a budget-tárgyalásokkal és a delegációk ülésével könnyen indokolható lesz az elhalasztás.

— **A soproni Széchenyi-szobor.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sopronban tegnap fényes ünnepség mellett leplezték le a nagy Széchenyi István szobrát. Az egész város lobogódiszt öltött. Az akadémia, a Petőfi- és Kisfaludy-, valamint a képzőművészeti társaság küldöttségileg voltak képviselve. Baán Endre alispán, Kunc Adolf csornai premontrai prépost, Széchenyi Béla gróf és Perczel Dezső belügyminiszter beszéltek.

— **Megkerült Murillók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tudvalevőleg a Bécsben elfogott Lenkei dr. beismerte a budapesti Esterházy képtárbeli lopást is. A rendőrség az ellopott képeket ma reggel a klinika bonctermében egyik asztalfiókban megtalálta.

— **A mentők jubileuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Még 1887 május havában alakult meg a fővárosban Kresz Géza dr. kezdeményezésére a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület. Néhány emberbarát humánus gondolkozása és tiszta emberszeretete lehetővé tette, hogy a doktorokból és orvosokból alakult lelkes csapat 1887 május 10-én a Lipótvárosi bazilika zárjának egy átalakított bolthelyiségében megkezdte az első segélynyújtást. Azóta már tíz év telt el, s a jeles egyesület ez alatt az idő alatti 81.315 esetben nyújtott ingyen, minden ellenszolgáltatás nélkül segélyt véletlen baleset által sújtottaknak. Ez a humánus működés, a rövid, de szép múlt a budapesti társadalom ünnepévé avatta a mentők mai jubileumát. Az új városrész disztermben folyt le a szép ünnepély. A kaputól a diszteremig a lépcsőkön s a folyosók dél-zaki növényekkel s szőnyegekkel voltak díszítve s a lépcsőkön a főváros hajdúi álltak sorfalat. A terem padsorait már délelőtt 10 órakor előkelő közönség foglalta el. Ott voltak Tóth Vilmos, a főrendiház elnöke, Wlassics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter,

Szell Ignác és Gromon Dezső államtitkárok, Berzeviczy Albert, a képviselőház alelnöke, gróf Andrássy Aladár, a Mentőegyesület elnöke, gróf Lamezan Ede, a bécsi mentőegyesület elnöke, báró Wodianer Albert, Chyzer Kornél, Korányi Frigyes, Réczey Imre, Navratil Imre, Kovács József, Schwimmer Ernő, Lichtenberg Kornél egyetemi tanárok, Bolgár Ferenc, Bende Gyula, Radocz János, Mezei Mór orsz. képviselők stb. Pontban 10 órakor érkezett meg József főherceg, Jankovich főhadnagy, parancsoltiszt kíséretében. A városrész előtt egybegyűlt közönség a népszerű kir. herceget lelkes éljenzéssel fogadta. A gyűlés gróf Andrássy Aladár elnök rövid beszédével nyílt meg. Üdvözölte az egyesület fővédnökét, József kir. herceget s az egybegyűlt közönséget. Zajos éljenzés közt emelkedett fel helyéről József kir. herceg s szép beszédben méltatta a mentők emberbaráti működését. Sztrihó Gyula titkár fölolvasta az üdvözlő táviratokat; Lamezan gróf a bécsi mentők üdvözlését tolmácsolta, dr. Hilibi Haller Károly pedig a kolozsvári mentőegyesület üdvözlését fejezte ki meleg szavakban.

— **A budai váról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budai királyi palota élénksége már kevés ideig fog tartani. Ottó kir. herceg már tegnap este, neje Mária Jozefa kir. hercegnővel pedig ma reggel Bécsbe utaztak kíséretükkel együtt. A király vasárnap reggel 8 órakor a Szent Zsigmond kápolnában csöndes misét hallgatott, a melyet Vézinger Károly apátplébános mondott.

— **A Duna áradása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Duna áradása a fővárosnál még folyton tart. Tegnap óta a Duna vize újra 8 centiméterrel emelkedett. A folyam felső vidékéről érkező jelentések szerint a Duna Bécsnél már apadni kezd, s így pár nap múlva a főváros tájékán is beállnak a normális viszonyok. Az aggodalom azonban a főváros közelében fekvő dunaparti helységekből még nem szűnt meg. Ma reggel Soroksár tájékán a Duna 504 cm. volt.

— **Munkásgyűlések.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vasárnap délelőttre a budapesti szociálisták több munkásgyűlést hirdettek. Ezek közül a bádgosoké és az ácsoké elmaradt, mert kevesen jelentek meg, a többit azonban megtartották. A lakatosok, a vas- és ércöntők, a famunkások, a vas- és fémmunkások tartottak különböző helyeken a piros zászló égése alatt gyűléseket, melyeken a pünkösdi nagy szociálista kongresszusról s a szervezkedés fontosságáról peroráltak. Egy általános munkásgyűlés is volt az egyik külső Baross utca szociálista vendéglőben; ezen a délutáni népgyűlésen való részvétel módzatai felett vitakoztak. Nagyobbfajta rendezvényéről a rendőri jelentés nem tesz említést.

— **Id. Ábrányi Kornél jubileuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az agg zeneköltő és író félszázados írói és művészi jubileuma a fővárosban vasárnap délelőtt az írói és művészvilág részvételével hatalmas óvációtól fejlődött. Az ünnepélyt a jubileumot kezdeményező Petőfi-társaság diszülése nyitotta meg a Vigadó nagytermében. Bartók Lajos, a Petőfi-társaság alelnöke, gyönyörű beszéddel üdvözölte az ünnepeltet, s átnyújtotta a Petőfi-társaság disztagjává történt megválasztásáról szóló diszoklevelet. A jubiléum megatottan mondott köszönetet a szép ovációtól s a termet betöltő közönség lelkesen éljenzte a magyar zene érdemes, fáradhatlan munkását. Bartók Lajost Ábrányi megölelte és megcsókolta. Ezután sorra járultak az emelvényre a különböző fővárosi és vidéki irodalmi és művészeti körök és társaságok küldöttei. Az operaház nevében Káldy

Gyula igazgató gyönyörű babérkoszorút nyújtott át. A népszínház részéről Vidor Pál üdvözölte megleghangu beszéddel. Tanítványai nevében Kuliffai Izabella ezüst babérkoszorút nyújtott át a jubiléumnak, a ki minden egyes üdvözlő beszédre szép szavakkal válaszolt. A diszülés után a jubileumi hangverseny vette kezdetét. A hangverseny összes számai Ábrányi szerzeményei voltak. A műsor a következő volt: 1. „Dalnok sajkája.“ Magyar irányú éjke, előadta Juhász Aladár. 2. a) „Juhász vagyok, búsan őrzöm a nyáját.“ b) „Miért ragyog a sok csillag az égen?“ Magyar népdalok zongorakísérettel, előadta D. Händel Berta. 3. „Szerenád.“ Hegedűre, zongorakísérettel, előadta Hubay Jenő. 4. „Rákóczy Ferenc Rodostón. Melodráma zenekísérettel. Szövegét írta és szavalta Dr. Várady Antal. A zenekíséretben résztvettek: zongorán: Dunkl Nep. János. gordonkán: Bürger Zsigmond, cimbalmon: Kaszner Károly. 5. „Tenger gyöngye.“ Férfikar (Bartók Lajos költeménye.) Bellovics Imre orsz. karnagy vezénylete alatt előadta a budai dalárda. A zongorakíséretet Tarnay Alajos végezte. A hangverseny után d. u. 2 órakor banquet fejezte be az ünnepélyt. Itt számos lelkes társaságban ünnepelték a jubiléumot.

NYILT-TER+).

Értesítés sportbarátok számára! Egy „Salon du Cycle“ Pécssett törtéző megnyitása.

A tisztelt közönség köréből számos kérdést intéztek hozzánk az iránt, vajjon egy

SWIFT

fegyvergyári kerékpár beszerzése nem történhetne közvetlenül. Hogy ezen jogosult kívánságnak eleget tegyünk, intézkedünk, hogy utazóink egyike f. évi május hó 22-től május hó 27-ig PÉCSETT tartózkodjék, a mely alkalommal 1897-es mintáinkat fogja az

„Aranyhajó szálloda“

termében a pécsi közönségnek bemutatni.

Ezen kiállításon egyidejűleg a legmodernebb kerékpár-felszerelési cikkek egy gyűjteménye is megismerhető. Utazóink minden kérdésre nézve készséggel szolgál a t. közönségnek kimerítő felvilágosítással. Midőn kiállításunk megtekintésére a t. sportbarátokat meghívni van szerencsénk, megjegyezzük, hogy látogatása által magát vételre senki sem kötelezi.

Tisztelettel

A Steyer fegyvergyár
vezérképviselősege

Budapest, VI., Rózsa-utca 53.

Szabad bemenet — Látogatási órák délelőtt 9 től 1-ig, délután 3-tól 6-ig.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
titkár.

Eladó ház!

Szigetvárott, Kanizsa-u. 620. számú, igen jó karban levő

ujonnan épült ház, mely bármiféle üzlethez alkalmas, szabad kézből eladó, esetleg bérbeadó.

20.000 darab zöldséghez való galj,

eladó darabonként 1 krral számítva és pedig:

Furmint, fosóka, fehér tökök, Beerheller, Czierphandler, csomorika, mézes, hörcsög, cserjő, semillon, sokicza, carbenet, fehér bajnár, Szt. Lőrincz, sárfekete, oportó, füger, trollingi, sárfekete, sombajor, rothgiphler, báráncsuhás, bánáti rizling, olasz rizling, sauvignon, fekete kadarka, hárslevelű és rak szőlő borfajokból, — továbbá

Fehér spanyol, augustana, furjmony, piros spanyol, Madelaine, Angevinne, fehér kék és piros kecskecsesü, pécsi szagos, muscat lunel, Semendriai fehér, gránat muskátály, török Malaga, luglienga, fehér és fekete Malaga, genuai, Pirkner muscat asztali fajokból.

Megrendelést tisztán fajok szerint válogatva, úgy vegyes borfajokban mint vegyes asztali fajokban elfogad és előjegyzésbe vesz

Németh József ügyvéd

Apáczá-utca 6. sz. a.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észlelünk, sietünk az azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünkönél az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Úgyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megbosszulja magát rajtunk, mert valamin a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztonsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyászok

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körút 21.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

ad. 1524.

ki. 1897.

Pécsváradai járás Főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye pécsváradai járáshoz tartozó Berkesdi, Elend, Szilágy és Pereked szövetkezett községekből álló

berkesdi körjegyzői állás,

a folyó évi április hó 14-ére Berkesdre kitűzve volt tisztújító együttes közgyűlésen betölthető nem lévén, annak betöltésére ezennel újabb pályázat hirdettetik.

A körjegyzői javadalmazás áll:

1. készpénz fizetés 517 frt
2. iroda általanly nyomtatványok, és törvénykönyvek beszerzésére ddo főkönyvek bekötésére és ujonczozási költségre összesen 84 frt
3. körjegyzői levélhordó tartásra évi 100 frt
4. természetben lakás, a hozzá tartozó mellék épületekkel, belsőség és kerttel.
5. 1/2 polgári telek (4 hold á 1000 □ öl) osztott legelő föld, egész telek után járó legelő és erdő illetmény haszonélvezete; az ingatlanok adóját azonban a körjegyző köteles fizetni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni kívánnak, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében az előirt képesítést és eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket f. évi junius hó 2-ig bezárólag, alulírott főszolgabíróhoz annyival inkább adják be, mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A választás folyó évi junius hó 5-én d. e. 9 órakor fog a berkesdi körjegyzői irodában megtartatni.

Pécsvárad, 1897. évi május hó 4-én.

Seeh Károly,
főszolgabíró.

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari

férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

PÉCSETT, Király-utca,
Bazár-épület.

Jó minőség, elegáns szabás. Kivánatra mérték után is.

O
L
C
S

Szabott árak! Minden darabon az ár felütnetve.

O L C S Ó Á R A K

Nyári öltönyök, felöltők, Havelokok

Á
R
A
K

Nagy választék kész férfi- és gyermek ruhákban. Minden terméthez hozzá igazittatik.

